

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník
- ▶ 3 Rada České televize
- ▶ 6 Kázání Jana Husa
- ▶ 7 Papež kooperativám
- ▶ 8 Nekrolog. Akce v Neratovicích
- ▶ 9 James Fassinger: Bankrot Detroitu
- ▶ 10 Bělehrad. Připomínka okupace
- ▶ 11 Americký konvoj
- ▶ 12 Blockupy
- ▶ 13 Sociální bydlení
- ▶ 14 Tiskovka o družstvech V4
- ▶ 16 Josef Vavroušek
- ▶ 17 Když je konzultace jako sebevražda
- ▶ 18 SPaS: Válka v Evropě
- ▶ 19 Tiráž. Ohlasy

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

CO TAKHLE JEŠTĚ JEDNU PETICI!

Potřebujeme je všichni. Někdo, aby se dozvěděl, jestli dal Jarda zase gól, někdo kvůli zefektivnění války proti krtkům nebo pomerančové kůži, další zase kvůli uchování dokonalého přehledu kdo s kým spí v tom našem celebritním pidirybníčku. Bez ohledu na drastický pokles míry vzdělanosti za posledních pětadvacet let se ale stále ještě najdou i tací, kdo po nich sáhnou, aby se něco dozvěděli o společnosti a světě kolem, ať už kvůli výběru dovolené nebo třeba pro

možnost kvalifikovaně se rozhodnout před volbami. Média zkrátka k životu potřebujeme, ať si kdo chce říká co chce.

Český mediální trh z asi 70 procent tvoří bulvár a tzv. hobby témata. Na klasická informační média tak zbývá třetina prostoru a z něho je navíc drtivá většina v rukou různých oligarchů, kteří svými médii ani nijak nezkoušejí přesně informovat, jako spíše vrážet čtenářům/divákům do hlav své osobní, vesměs

finanční a mocenské zájmy takovým způsobem, aby je běžní lidé přebírali za své. Koneckonců, i informace se stala zbožím, a každé zboží má svá uživatelská specifika.

Zachraňovat situaci by tak měla tzv. veřejnoprávní média, nicméně ta už se zacyklila v podivném bludném kruhu – na jednu stranu bojují s těmi komerčními o sledovanost a klesají tak na jejich myšlenkovou i bezmyšlenkovitou úroveň, na straně druhé se staví na stranu moci, již slouží do roztrhání těla a posledních zbytků soudnosti. Výsledkem onoho druhého směru je novodobá propaganda a vytváření obrazu „nepřátel“ při současné oslavě „přátel“ – ukrajinská krize je tak jen

další z řady nekonečného seriálu svébytného traktování či rovnou prepisování minulosti i současnosti; demonizaci nepřítele a papouškování vesměs amerického vládního diskursu už veřejnoprávní média předvedla v případě bombardování Jugoslávie, agrese proti Iráku, pak kolem Libye, pak Sýrie... Vždy se hysterie vybičovala do maxima, pak, s tím, jak postupně začalo vycházet na povrch, že většina použitých argumentů byla v lepším případě vylhaná „jen trochu“, se téma ztrácelo z éteru, až se o něm rovnou raději zmlklo. Lhát donekonečna prostě nejde.

Jugoslávie nás šokovala, zničené arabské státy jsou daleko a milion a třeba půl mrtvých Iráčanů je jen statistika zanedbatelná ve srovnání

s Charlie Hebdo... Ale nyní je tu Ukrajina, o které nějaké to povědomí přece jen máme, a tak už zaběhané zpravodajství veřejnoprávních médií budí o to silnější emoce. Všechny pokusy dosáhnout rozumu prostřednictvím zákonných cest typu stížností k televizní radě, ale vyznívají až trapně a vedou jen k silicímu pocitu bezmoci. Není boha, který by něco změnil.

Nemá přitom valného smyslu trávit volný čas „petičním“ bojem proti ČT; ano, jistě, jejich informační produkce je hanebná, možná dokonce porušuje zákony, ale v zemi, kde se zákony porušují vcelku běžně, tohle zjištění zase až tak velkou váhu nemá. Nejjednodušším řešením je tedy televizi prostě vypnout, popřípadě rovnou odhlásit. Ať si tu svou televizi či rozhlas nechají! Učiní-li tak tisíce či desítky tisíc lidí, sáhnou „jim“ na kapsu, a ta je jediná, co koho v současnosti zajímá. Jistě, masové odpojení se od „bedny“ je v naší převážně „gaučové“ společnosti nepředstavitelné, ale i tak platí, že žijeme v době diktátu peněz a dokud nebudou peníze zrušeny, zůstávají jedinou pákou nejen moci, ale i proti ní. Koneckonců, o tom, zda bude nebo nebude velká válka s Ruskem beztak prostřednictvím svých loutek v jednotlivých vládách rozhodnou velké koncerny podle toho, zda to pro ně bude výhodné či nikoli.

Je tu ale ještě strana mince – v opozici proti oficiálnímu výkladu „dějin“ stojí atomizované skupiny a skupinky, které se snaží situaci zachraňovat uváděním „věci na pravou míru“. Problémem je, že často sklouzávají k přesně opačnému černobílému vidění světa a ocitají se tak na stejné rovině jako oprávněně kritizovaná ČT, ale najdou se mezi nimi i zdroje solidní, profesionální a tím i hodnotné. Ovšem roztržité. Kdo má ale čas a energii každý den „projíždět“ deset patnáct portálů, na nichž se informace navíc zdvojují až ztrojují? Nebylo by od věci zkusit přinejmenším ty nejzajímavější z nich spojit do jednoho velkého portálu, který by se stal spolehlivým protipólem mainstreamu? Při dostatečné čtenosti by mohl generovat peníze a umožnit tak dosavadním webovým autorům vyhnout se vyhoření, k němuž dnes svou dobrovolností směřují. Profesionalizace ještě nikdy ničemu neublížila.

Ale dost fantazií. Je takřka jisté, že za situace, kdy v tzv. opozici chce být každý generálem a mít své vlastní „webnoviny“, žádné sjednocení jen tak nehrozí. Takže, co dál? Že bychom si třeba stříhli další petici proti ČT? ◀

 Česká televize

RADA ČESKÉ TELEVIZE – ŽÁBA NA PRAMENI PRAVDY V ČESKÝCH MÉDIÍCH

Většina televizních diváků a občanů České republiky nemá tušení, že něco jako Rada České televize, či další mediální Rady, existuje. Nevědí, že existuje nějaký Zákon o České televizi a nějaký Kodex České televize. Zprávy ze světa přijímají tak, jak je jim média hlavního proudu předkládají a pokud se přeci jen zamýšlejí nad tím, že by skutečnost mohla být odlišná od mediálního obrazu, tak si nad tím akorát někde popovídají se známými. Většina lidí vůbec nepřemýšlí o tom, že by za kvalitu zpravodajství ve veřejno-právních médiích mohl být někdo zodpovědný, a že by je měl někdo kontrolovat. A tak se také nedopracují k tomu, že existuje nějaká Rada České televize, kterou ze svých daní platí, která je volená poslanci a která má konkrétní úkoly a to jest dohlížet na to, že Česká televize pracuje podle zákona a případně podnikat kroky k nápravě. V samotném vysílání České televize se totiž o Radě České televize téměř nemluví. Pouze ve velmi výjimečných případech. A zodpovědní lidé v České televizi zřejmě velmi dobře vědí, proč o existenci této instituce mlčí. Rada České televize totiž prakticky místo plnění svých povinností nedělá VŮBEC NIC.

A ani vlastně nic dělat nemusí. Jak jsem se ze své vlastní zkušenosti přesvědčil nejen já, ale jak se o tom přesvědčují ročně desítky a možná pár set lidí, tak neexistuje ani žádný způsob, jak ji donutit vykonávat její povinnosti, protože odvolat ji může pouze Poslanecká sněmovna a dokud Česká televize dělá to, co je pro vládnoucí politickou garnituru vyhovující, není v České televizi důvod k jakýmkoliv změnám a Rada České televize může vesele předstírat, že něco dělá.

Jak to tedy funguje? Je potřeba se nejdříve seznámit se zněním Zákona o České televizi:

Zákon o ČT v § 2 odstavci 2 uvádí:

(2) Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,
b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely roz-

manitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,
d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,
e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

Asi by se našlo velké množství lidí, kteří by byli schopni prokázat, že Česká televize tyto své úkoly v nejrůznějších oblastech velmi často neplní.

Pokud mají lidé názor, že ČT porušuje Zákon, tak mají možnost se obrátit buď přímo na ČT, nebo na Radu ČT.

K Radě ČT se v Zákoně o ČT praví v § 4 toto:

(1) Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize je Rada České televize (dále jen „Rada“). Rada

má 15 členů. Členy Rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky (dále jen „Poslanecká sněmovna“) tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy.

(2) Návrhy kandidátů na členy Rady předkládají Poslanecké sněmovně organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy.

Dále v § 8 toto:

(1) Do působnosti Rady náleží:

a) jmenovat a odvolávat generálního ředitele a na jeho návrh ředitele televizních studií České televize (dále jen „televizní studia“); rozhodnutí o odvolání generálního ředitele musí být písemně odůvodněno a nejpozději do 7 dnů ode dne jeho doručení generálnímu řediteli uveřejněno Radou způsobem umožňujícím dálkový přístup,

b) schvalovat rozpočet a závěrečný účet České televize a kontrolovat plnění rozpočtu České televize,

c) schvalovat na návrh generálního ředitele Statut České televize,

d) předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex České televize, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání; porušení Kodexu České televize

je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona, 3b)

e) schvalovat návrhy generálního ředitele na zřízení nebo zrušení televizních studií (§ 9 odst. 8) a návrhy podle § 9 odst. 7,

f) rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele,

g) dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§ 2 a 3) a na na-

plňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky, h) schvalovat dlouhodobé plány programové-

ho, technického a ekonomického rozvoje,

i) zřízovat dozorčí komisi (§ 8a) a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8a odst. 7),

j) určovat mzdu generálního ředitele.

V § 9 se mluví o vztahu generálního ředitele ČT a Rady ČT:

(2) Ze své činnosti je generální ředitel odpovědný Radě a má právo se zúčastňovat jejich jednání.

(6) Generální ředitel může být z funkce Radou odvolán, zejména neplní-li Česká televize opakovaně úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání podle tohoto zákona (§ 2 a 3) nebo povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů^{3c}) nebo nenaplní-li svými programy zásady Kodexu České televize. Rada odvolá generálního ředitele z funkce, jestliže generální ředitel poruší své povinnosti stanovené zákonem nebo Statutem České televize anebo přestane-li splňovat předpoklady pro výkon funkce stanovené tímto zákonem.

A jaká je praxe?

Pokud jste někdy zkoušeli České televizi něco vytknout a ta stížnost ukazovala na to, že ČT manipuluje s informacemi směrem, který je nějakým způsobem žádoucí pro politicko-ekonomickou elitu této země, tak pokud vůbec dostanete odpověď, vyzní ve smyslu, že je to pouze váš názor a že nemají důvod cokoli na svém zpravodajství měnit.

Pokud se se svou stížností obrátíte na Radu ČT, pokud vůbec dostanete odpověď, dopadnete úplně stejně, akorát to bude trvat déle, protože Rada si nejdříve vyžádá stanovisko ředitele ČT a ten to zašle příslušné redakci. Rada pak akorát k odpovědi připojí, že se ztožňuje se stanoviskem ředitele ČT a to je vše. V Zákoně o ČT neexistuje žádný termín, do

kdy má Rada stížnost vyřídit, ani jak. Takže stačí, když vám pošle zpět nějaký formální blábol klidně několik měsíců po tom, co jste stížnost podali a tím jsou její povinnosti splněné. Někdy se ani neobtěžuje odpovídat. O nějakém řešení stížností nemůže být ani řeči. Ve zprávách o činnosti ČT pouze formálně konstatuje, jak je Česká televize skvělá a jak všechno perfektně funguje. Ve srovnání s ostatními českými televizemi je prý nejdůvěryhodnější, což ale ve srovnání s bulvární žumpou TV Nova a nízkorozpočtovou TV Prima není žádná výhra.

Patřím k lidem, kteří mají s ignorantským přístupem Rady ČT ke stížnostem občanů a k povinnostem ČT dlouholetou zkušenost. A i když se v minulém roce s příchodem několika nových osobností do Rady situace trochu zlepšila, tak vzhledem k tomu, že jsou v menšině, Rada ČT jako celek (ne)funguje stále stejně.

Když se občané ozvou trochu hlasitěji a dožadují se praktického naplňování jejich kontrolních povinností, členové Rady možnosti jejich vyjadřování omezí, tak jak k tomu došlo na jednání Rady 11.3.2015. Toho dne si odsouhlasili, že veřejnost bude moci na jejich veřejných jednáních vystoupit pouze pokud to Rada většinově odhlasuje. Již dříve, během roku 2012, zavedli na jednání Rady přísnější bezpečnostní opatření, protože se několikrát stalo, že veřejnost projevila svou nespokojenost během jednání Rady velmi hlasitě. Když to domyslíme až k příčinám, vzhledem k tomu, že je Česká televize díky dezinformování veřejnosti spoluviníkem bezpočtu lidských tragédií nejen v naší zemi, tak není divu, že má mnoho lidí na pracovníky České televize oprávněný vztek a že tedy i členové Rady ČT mají dost důvodů k tomu, aby se rozhněvané veřejnosti báli.

Aktuální události zvedly ve veřejnosti novou vlnu nespokojenosti se zpravodajstvím České televize. Jedná se samozřejmě především o nespokojenost se zpravodajstvím o Rusku, resp. o konfliktu na Ukrajině. Každý, alespoň průměrně inteligentní člověk vidí, že zpravodajství České televize v této oblasti je silně proti-rusky zaměřeno a plní tak propagandistické cíle zadávané až někde ve vedení skupiny Bilderberg (o níž ČT pochopitelně také nemluví). Rozpor mezi tím, co se lidé dozvídají z vysílání ČT a ze zdrojů nacházejících se přímo v oblasti konfliktu, je tak velký, že se proti tomu ozvalo i množství politiků včetně prezidenta Miloše Zemana.

Avšak dokud těch politiků nebude většina a dokud nebudou schopni změnit Zákon o České televizi, nebo alespoň adekvátně vyměnit členy Rady ČT, tak nemají šanci něco změnit. V roce 2012 jsem dokonce podal trestní oznámení na porušování Zákona o ČT, kdy jsem

BYLA VYVOLANÁ NOVÁ VLNA NESPOKOJENOSTI SE ZPRAVODAJSTVÍM ČT KVŮLI UKRAJINĚ

poukazoval na to, jak ČT lže o událostech z 11. září 2001. Státní zástupkyně případ odložila s tím, že i kdyby se prokázalo, že mám pravdu, v Zákoně o ČT nejsou žádné sankce a nelze tedy nikoho potrestat.

Česká televize tedy může dále plnit svou propagandistickou funkci a členové Rady ČT, ředitel ČT a hlavní redaktori se mohou dál pomyslně koupat v krvi obětí válečných konfliktů, které by bez štvavých médií nemohly vůbec vzniknout.

Museli bychom vyměnit současné zaprodané politiky za takové, kteří budou mít skutečnou vůli změnit situaci v českých veřejnoprávních médiích. Ale je to kruh začarovaný kouzlem lhostejnosti a rezignace občanů této země. Televize propaguje takové politiky, kteří nebudou chtít na ČT nic měnit a ti, kteří by něco měnit chtěli, cenzuruje a tak to jde pořád dokola.

Jisté je to, že pseudo-demokratický politický systém v ČR je na ČT závislý a je s ní úzce spojen. Když se podaří změnit jedno, změní se i druhé. Kdy a jak k tomu dojde, neví nikdo. Je to na každém z nás, kdy se rozhodne zaměřit část své pozornosti na věci veřejné a učinit něco pro obecné dobro. ◀

Jan Korál, 24.3.2015
tvnwoo@gmail.com

MARIE L. NEUDORFLOVÁ: TŘETÍ POKRAČOVÁNÍ VÝŇATKŮ Z KÁZÁNÍ MISTRA JANA HUSA

Ze spisu Jan Hus, Česká nedělní postila. Vyložení svatých čtení nedělních. (K vydání připravil Jiří Daňhelka. Praha: Akademia 1992). Převedeno do současné češtiny.

M. Jan Hus interpretoval citát ze sv. Lukáše v souvislosti s dobovými poměry, v nichž mocní, zvláště katolická církev zneužívali své pozice k soukromému obohacování a zanedbávali práci pro úroveň lidu, která je podstatou křesťanské lásky a života. Naopak mocní udržovali záměrně lid v nevědomosti, hříchu a nesvobodě, neboť tak ho mohli snadněji ovládat. Udělali si z církve výnosnou živnost. Hus se ve svém výkladu soustředil na kritiku tohoto stavu, připomínáje, že pokání je důležitá cesta k odpuštění, k nápravě, ale pokání muselo být doprovázené nápravnými skutky, které vedou ke spravedlnosti vůči těm, kterým bylo ublíženo.

Mistr Jan Hus: Z nedatovaného kázání.

Evangelium sv. Lukáše, kap. 24.

//Pokoj ducha svatého ruší ti, kteří se bojí a kteří jednají z nerozumu, z hlouposti// a ti, kteří hřeší ze zlosti, jako Jidáš, který zradil svého mistra z lakomství a biskupové a zákoníci, kteří /Ježíše/ na smrt přivedli. Nyní pokoj ruší zvláště mistři, kněží a učení, i světští rozumní... „Ó, co jest Jidášů lakomých a smilníků kněží a jiných, kteří hřeší proti rozumu, navzdory, že vědí, že lichva, svatokupectví, smilstvo, hněv a ‚kostkářství‘ jsou hříchem smrtelným...“

Ježíš kázal: „Čiňte pokání“. .. „Nebudete-li činit pokání, všichni také zahynete.“ ... Již tak luďari světa, falešní kněží, nekáží, aby lidé činili pokání, ... Ale káží, kdo dá peníze, ten obdrží odpuštění hříchů a bude zbaven muk...“ „Ale kde je zadostiučiní hříchu?“ ... „musíme učinit pokání ze všech hříchů, litujíce jich srdečně a dostatečně je napravit činy...“◀

KALENDÁŘ

► Iniciativa ProAlt a Společně pro České Budějovice Vás zve na představení nové knihy s názvem „Přelom“ doc. Ilony Švihlíkové za účasti autorky. Kde: Klub Kredance, Riegrova 51, České Budějovice

Kdy: 7.4.2015, 17:00h
Vstupné: Dobrovolné

► Městská knihovna Varnsdorf zve na cyklus přednášek ABC lokální ekonomiky
Host: Ing. Eva Hamplová, ředitelka MAS Český sever. S redaktorem portálu lokalni-ekonomika.cz Martinem Zíkou a jeho hosty budeme formou veřejné diskuse rozví-

jet zajímavé otázky na téma zlepšení života nejen ve Šluknovském výběžku. Kdy: Út, 14. dubna, 18:00 – 20:00. Kde: Městská knihovna Varnsdorf, Otáhalova 1260, Varnsdorf

► Zveme vás na další seminář SPaSu Globální kapitalismus v subsaharské Africe: Těžba minerálů, chudoba a etnické války

PhDr. Marek Hrubec, PhD. Seminář se koná dne 16. 4. 2015 od 17:00 hod. v přízemí Domu odborových svazů Náměstí Winstona Churchilla, Praha 3

PAPEŽ KOOPERATIVÁM: PODPOROVAT EKONOMICKOU POCTIVOST V MOŘI ÚSKOČNÉ GLOBÁLNÍ EKONOMIKY

Vatikán. Papež František v aule Pavla VI. přijal sedm tisíc zástupců Konfederace italských kooperativ z výrobních i nevýrobních sektorů. Dějiny italského katolického družstevnictví, jak zdůraznil Svätý otec, sahají do devátého století. U zrodu zemědělských a peněžních družstev mnohokrát moudře stáli místní faráři, poznamenal. Církevní nauka vždy družstevnictví uznávala a cenila si ho, jak dokládají dokumenty Lva XIII., Pavla VI. či Benedikta XVI., pokračoval papež a přešel k dnešní úloze katolických družstev:

„V různých italských diecésích dosud družstevnictví poskytuje účinné řešení na problém nezaměstnanosti a sociálního znevýhodnění.

Dnes je běžným pravidlem, že člověk při hledání práce uslyší: »Pojď pracovat do této firmy, 10 či 11 hodin práce za 600 euro. Nelíbí se ti to? Tak běž domů.«. Za ním totiž stojí dlouhý zástup lidí, kteří hledají práci. A hlad nás přiměje k tomu, že bereme, co nám dávají, také práci na černo. Kolik mužů a žen, kteří dnes u někoho pracují v domácnosti, dostane jednou důchod?

Není snadné mluvit o penězích, připustil papež. A s odvoláním na sv. Basila z Césareje, církevního otce ze čtvrtého století, kterého později citoval také sv. František, označil peníze za „dávlovy výkaly“.

„Nyní to opakuje také papež: Peníze jsou dávlovy výkaly. Když se z peněz stane modla, řídí lidské rozhodování. A poté člověka zničí, doveďou k zavržení, učiní si z něj sluhu. Družstvo může s penězi správně nakládat a používat je ve službě životu, pokud se jedná o pravé družstvo, tedy takové, kde kapitál neovládá člověka, nýbrž člověk ovládá kapitál.“

V této souvislosti papež vyzval k boji proti falešným družstvům, která vystupují pod takovým jménem, avšak ve skutečnosti sledují lukrativní a leckdy nečestné cíle, podvádějí své členy, nevyhýbají se tržním manipulacím a korupcím tahům.

„Pokud je družstevnické hospodářství autentické a pokud má dostát své zásadní sociální

funkci, (...) musí sledovat transparentní cíle. Má podporovat ekonomickou poctivost! Takovou, která hospodářství ozdravuje v moři úskočné globální ekonomiky. Pravou ekonomiku utvářejí lidé, kteří mají v srdci a myslí výlučně obecné dobro“.

– vyzdvihl papež František. V obsáhlé promluvě pak členům italských katolických družstev do-

poručil pětici konkrétních postojů. Vyzval je k podpoře zaměstnanosti nejslabších společenských vrstev, ke hledání nových forem sociálního zabezpečení, zejména zdravotnictví, ke snaze o sociální spravedlnost a osobnostní růst každého družstevníka, k nalezení souladu mezi pracovními a rodinnými povinnostmi a

konečně k uváženým investicím „dobrých prostředků do dobrých děl“.

„To je vaše pravé poslání, které vyžaduje tvořivou fantazii. Novými formami, metodami, postoji a nástroji bojujte proti „skartační kultuře“, kterou dnes prožíváme. Tento odpis člověka pěstují mocnosti, které drží v rukou ekonomicko-finanční politiku globalizovaného světa, v jehož středu stojí bůžek peněz.“

V samém závěru papež italské katolické družstevníky vybídl ke spolupráci s jinými typy družstevního sdružování a k poukazu na společné hodnoty.

„Existují katolická a nekatolická družstva. Ptám se ale: uchráníme si víru tím, že se uzavřeme sami do sebe? Tím, že budeme spolupracovat jenom mezi sebou? Nebojte se plánu na vytvoření družstevního spolku, nýbrž jej jako křesťané prožívejte ve své víře a na základě vlastní identity. Pokračujte v cestě se všemi lidmi dobré vůle. To je totiž křesťanské povolání, ke kterému je každý zván. Křesťanské hodnoty nejsou naším vlastnictvím, máme je sdílet s těmi, kteří sice nemyslí jako my, ale usilují o totéž, co my. Jděte proto s odvahou dál! Jste tvůrci, básníci. Kupředu!“

Loučil se Petrův nástupce se členy italské Konfederace kooperativ. ◀

Zdroj: www.radiovaticana.cz

O KNIZE „PŘELOM“ V NERATOVICÍCH

Hned na začátku března představila Ilona Švihlíková svou knihu *Přelom* v kulturním domě v Neratovicích. Při té příležitosti se také seznámila s aktivitami místního občanského sdružení Aktivita Neratovice, které mimo jiné vydává Neratoviny (<http://www.neratoviny.cz/>) a pořádá mnoho zajímavých akcí. Pavel Šanda, který je rovněž místním zastupitelem a který je hybatelem sdružení, má řadu zkušeností a není divu, že se debata ke knize povedla na výbornou.

Více než 40 účastníků mělo zájem nejen o knihu, ale i o rozbor současného dění, až po otázky povahy peněz či použití teorie chaosu.

Rádi jsme s místním sdružením navázali spolupráci a doufáme, že nezůstane u jedné vydařené akce. ◀

NEKROLOG

Když jsem viděl Bohouše Molnára poprvé, byl jsem překvapen. S delšími vlasy „na havla“ a v běžném, neformálním oblečení vypadal jako postarší „mánička“ z konce 60. let. Překvapení narostlo s tím, když jsem se dozvěděl, že je právníkem. Vůbec nevypadal právnický. Nebyl nažehlený jako Radek Pokorný, výzoru agresivního jak Tomáš Sokol, či vykutáleného co Julius Kramarič. A už rozhodně nebyl výřečný jako Oldřich Choděra. Leč vnějšek klame. Bohouš moc nemluvil, ani často, ani dlouze, zato však k věci, hutně a srozumitelně. Jeho řeč byla jasná, nikoli zkroucená jako paragraf, a dokazovala fun-

dovanost, rozhled i nadhled. A nešlo jen o právnické otázky. Byl bystrým pozorovatelem života a společnosti. S pohledem lehce optimistického realisty si uvědomoval, jak nesnadné je dosáhnout mnohdy i drobných cílů, byť jakkoli potřebných, přitažlivých a naplněných pozitivními hodnotami – nedělal si totiž o lidech iluze. Netrpěl však deziluzí, naopak. Stále v něm jakoby plápolal plamínek myšlenek demokratické a humanistické spolupráce a solidarity s nadějí, že se může rozhořet. Proto byl nalevo. Proto byl v Alternativě zdola, aby pomohl konkrétním projektům pro obyčejné občany. Proto se podílel třeba i na distribuci knihy Ilony Švihlíkové *„Přelom“*. Ve středu 11. března odpoledne, když zajišťoval doručení další várky, náhle skončil. Až tehdy jsem se dozvěděl, že byl ročník 1950. Tak proto ta „mánička“, ten duch myšlenek let šedesátých, ta naděje, že může být lépe, a vůle se o to přičinit. Klenot ze „zlatých šedesátých“. ◀
(kru)

JAMES FASSINGER: BANKROT DETROITU

Do 13.4.2015 bude v Komunitním centru Prádelna, Holečkova 38a, Praha 5 (tram U Zvonu), přístupná zajímavá výstava James Fassinger – Bankrot Detroitu. Otevřeno Po - Pá 14:00 - 16:00 (a v době dalších programů komunitního centra).

James Fassinger strávil většinu ze svých 25 let fotografováním, chodil po ulicích velkých i malých měst, kde fotografoval zajímavé a často přehlížené životy obyčejných lidí a míst, která je obklopují. Po absolvování žurnalistiky na univerzitě ve středním Michiganu strávil 16 let životem a prací v České republice, kde pracoval jako fotograf a foto editor pro Prognosis, první anglicky psané noviny v zemi, a později působil jako freelance fotograf v regionu.

V roce 2008 se James přesunul se svou rodinou do Detroitu, kde strávil šest let fotografováním a psaním o sociální, environmentální a finanční realitě v roce 2008 v období ekonomické krize, o hnutí Occupy po celé Americe a o dopadech kolapsu automobilového průmyslu a následnému bankrotu města Detroitu – největšího města v Americe které bylo takto postiženo.

James se pak přesunul zpátky do Evropy a rozdělil svůj čas mezi Prahu a Detroit. Je příspěvatelem mnoha médií: The Guardian, The Times of London, Reuters, The Daily Beast, Truthout a The People's Tribune. Jeho vlastní práce pokračuje se zaměřením na sociální a environmentální proměnu, stejně jako na hnutí, která se zabývají oběma těmito kontroverzními tématy.

Jeho práce se také objevily ve Washington Post, The New York Times, The European, Mint Press News, v českých Lidových novinách a v El Pais ve Španělsku. ◀

PROTI ZAPOMNĚNÍ

Pietní shromáždění k připomenutí 16. výročí „humanitárního“ bombardování Bělehradu se uskutečnilo 24. března před budovou srbského velvyslanectví v Praze na Malé straně. Poslanec ČSSD Jaroslav Foldyna asi stovce přítomných přiblížil průběh přepadení Srbska a odtržení Kosova včetně připomenutí dvou tisíc obětí bombardování metropole a dalších šesti tisíc zraněných. Především se ale věnoval otázce porušení mezinárodního práva ze strany útočnicka – USA a NATO, reprezentovaných tehdy Billem Clintonem a Javierem Solanou. Mluvčí iniciativy Ne základnám Eva Novotná tehdejší útok bez souhlasu RB OSN označila za vykročení USA a EU na cestě k profašistickému charakteru jejich dnešní politiky, např. na Ukrajině. Varovala před volebními hlasy pro osoby a strany, které souhlasily a souhlasí s agresí a porušováním mezinárodního práva, a vyzvala k prosazování diplomatických řešení sporů a k realizaci opatření na podporu a posílení míru v duchu „dejme šanci míru“.

Shromáždění zakončila pravoslavná mše. ◀
(kru)

OKUPACE ZAPOMENUTÁ A NEVIDITELNÁ

Jak 76. výročí okupace českých zemí fašistickým Německem, tak nebezpečí současné plíživé hospodářské okupace republiky byly předmětem vzpomínkového, ale i protestního shromáždění 15. března v Praze. Europoslanec KSČM Miloslav Ransdorf popsal někdejší události, které ukončily rozpad demokratického Československa, vznik Protektorátu Čechy a Morava a Slovenského štátu a později vedly ke 2. světové válce a značným obětem našich občanů a spojeneckých vojáků při osvobozování republiky. Připomněl charakter okupace a fašismu, poukázal na oživení fašismu v dnešní době na Ukrajině a jinde v Evropě a na jeho podporu i od vedení EU a USA. Spolu s mluvčí iniciativy Ne základnám Evou Novotnou upozornil na snahy o nový výklad válečných událostí, převrácení viníků a obětí, což dokumentoval i fakt, že smutné výročí média a politici téměř ignorovali a na Václavské náměstí přišlo výročí vzpomenout asi sto lidí. V dalším zaznělo varování před novodobou formou naplnění cílů někdejších vojensko politických okupací, která tkví v ekonomickém a ideovém ovládnutí cílové země, aniž by byla vlastně narušena skořápka její politické, a to třeba i demokratické struktury. Za takový nástroj byla označena chystaná smlouva o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP). ◀

(kru)

KONVOJ ROZDĚLOVAL

Kritika konvoje armády USA jako demonstrace síly byla mottem demonstrace, na níž se v Praze 29. března sešlo v Praze na Václavském náměstí před 800 lidí. Demonstraci uspořádaly iniciativy Ne základnám, SPaS, Evropané proti válce aj., k nimž se připojila KSČM.

Mluvčí SPaS Milan Neubert na úvod ocitoval oficiální dokumenty armády USA, právě které průjezd „dragounů“

prohlásily za demonstraci síly, ač podobné konvoje jinak projíždějí přes ČR v poklidu a bez takové politické a mediální pozornosti. Více než desítka řečníků upozorňovala na mezinárodní situaci – válku na Ukrajině, konfrontaci mezi USA, EU a Ruskem – k jejímuž uklidnění konvoj jako demonstrace síly nepřispívá. Za nutnou podmínku budoucích mezinárodních vztahů označili dodržování mezinárodního práva a principů OSN všemi státy. Rovněž konstatovali, že konvoj se z demonstrace partnerství, jak ji pojali jeho čeští zastánci a vláda, stal ukázkou vazalství českých představitelů vůči USA a zostril vnitřní situaci v ČR, kdy se rozšířily a zvýšily projevy nenávisti mezi oponenty.

Konvoj má i dozvuky v aktivistické komunitě.

Spoluzakladatel iniciativy NeZa a její mluvčí v l. 2006-10 Jan Májíček, mluvčí NeZa z l. 2007-8 Ivona Novomeská-Remundová a koordinátorka brněnské skupiny NeZa 2007-8 Jana Jedličková vydali prohlášení, v němž mj. odmítají černobílé vidění světa a tvrdí, že „s rostoucí eskalací napětí mezi Západem a Východem a s blížícím se průjezdem aliančního konvoje Českou republikou se v médiích začaly objevovat postoje „iniciativy Ne základnám“ nápadně blízké kremelské rétorice“, a též, že „iniciativa Ne základnám naplnila své poslání v roce 2009 a uskupení vystupující pod její hlavičkou nereprezentuje osobnosti a občany, kteří s iniciativou před lety spojili své jméno.“ Stávající aktivisté včetně mluvčí NeZa Evy Novotné poukazují na to, že NeZa po odvolání radaru americkou stranou se nadále věnovala protiválečným aktivitám, ale též prosazování přímé demokracie (ostatně o radaru chtěla rozhodnout referendum), transparentnosti politiky (o radaru se několik let jednalo utajeně), protikorupčním opatřením (bylo podezření na roli úplatků v obchodu se zbraněmi). Dnes jsou aktivisté NeZa činní mj. v kampani proti smlouvě TTIP, kde národním koordinátorem je Jan Májíček. Demonstrace proti konvoji se zúčastnil třeba i Jan Bednář, který spolu s dalším z první dvojice mluvčích Janem Tamášem držel měsíc hladovku proti radaru, a vystoupili na ni Dominik Forman ze Socialistické solidarity, kterou v NeZa reprezentoval Jan Májíček, a Táňa Bednářová a Dana Feminová z Humanistického hnutí, které bylo druhou spoluzakládající organizací Ne základnám...◀
(kru)

dace“ a růst jsou jen dvě strany téže mince. M. Draghi považuje obviňování ECB jako viníka škrtů za neférové a tvrdí, že banka naopak pomáhala zmírňovat šoky, které utrpěla ekonomika a reprezentovat zájmy většiny občanů eurozóny. ECB je podle jeho slov součástí řešení, nikoli příčinou krize.

Ačkoli se valná většina odpoledních protestujících se chovala mírumilovně, dopolední akce blokády byla mnohem více konfrontační. Potyčky s policejními těžkooděnci protest

dostaly do mainstreamových médií, byť organizátoři explicitně stavěli na myšlenkách občanské neposlušnosti (H. D. Thoreau, 1849) a nenásilí (Gandhí), mezi protestujícími byli lidé v žertovných převlecích, s bublifuky, balonky, růžovými transparenty apod. Přesto v ulicích hořela auta, vzduch sytil slzný plyn, několik stovek lidí bylo zatčeno a stovky byly zraněny, jak na straně strážníků, tak i protestujících.

Mezi řečníky na podiu se objevily dvě výrazné ženy – německá poslankyně Die Linke Sahra Wagenknecht a kanadská aktivistka Naomi Klein (autorka bestsellerů No Logo, The Shock Doctrine, This Changes Everything), která propojila téma protestů s ochranou planety před klimatickou změnou a energetickou bezpečností.

Blockupy je součástí evropské sítě různých aktivistických sociálních hnutí vystupujících proti škrtům a nadnárodním finančním institucím. Tvoří je zástupci levicových stran, zelených, migrantů, nezaměstnaných, lidí v prekérních pozicích, dělníků v průmyslu, odborářů, anti-fašistů z mnoha evropských zemí (Itálie, Španělsko, Belgie, Holandsko, Dánsko, Francie, Německo atd.). Společně se snaží vytvořit jednotné evropské hnutí pod mottem „EU United in diversity“ (jednotná v rozmanitosti), které zvrátí úsporná opatření a nastartuje budování demokracie a solidarity zdola.

Blockupy své akce pořádá již několik let, v roce 2012 město Frankfurt nad Mohanem akce hnutí zcela zakázalo. ◀

ODKAZY:

▶<http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/protesty-proti-skrtum-ve-frankfurtu-hazeli-kameni-na-polici/r~70f6476acd4211e4bc-74002590604f2e/>

EVROPSKÝ DEN ODPORU

Ve středu 18. března ve Frankfurtu nad Mohanem vyvrcholily akce pořádané aliancí Blockupy (loni jsme o ní již krátce referovali). Odpoledne se konala demonstrace a pochod desetitisíců účastníků protestů k novému velkolepému sídlu určenému vedení Evropské centrální banky. Slavnostní inaugurace v čele se šéfem ECB M. Draghim byla poněkud uskromněna, místo bylo obeháno policií a ostnatým drátem poté, co byl ohlášeno záměr narušit průběh slavnosti ze strany Blockupy. Protesty měly upozornit na to, že „není co slavit“. Ultramoderní komplex několika budov, kterému vévodí 200 m vysoký mrakodrap, umístěný na břehu řeky by mohl být dnešním zosobněním pověstné věže ze slonoviny. Ne vědci, ale finančníci jsou elitou konce 20. a počátku 21. století, čím dál víc vzdálenou reálnému světu, který je obklopuje.

Cílem protestů bylo vyslat jednoznačný a viditelný signál mezinárodní solidarity proti škrtům, autoritářskému krizovému managementu a vůbec veřejným politikám vedoucím k chudobě značné části společnosti. Ty jsou zaváděny Mezinárodním měnovým fondem (IMF) nebo Evropskou centrální bankou (ECB), která je členem mezinárodních věřitelů tzv. trojky. Podle Blockupy se eurozóna stala obrovskou laboratoří politiky škrtů, která dusí většinu Evropy a za níž stále stojí německá kancléřka Angela Merkel, podle časopisu Forbes nejmocnější žena světa. Ta čelí narůstající kritice za upřednostňování toho, co je vnímáno jako rigidní přístup k fiskální disciplíně, a který na země jihu jako je Řecko, Portugalsko nebo Španělsko klade neférové nároky. A. Merkelová se brání, že „konsoli-

S RADOSTÍ SLEDUJEME PŘÍPRAVU KONCEPCE SOCIÁLNÍHO BYDLENÍ, KTERÁ JIŽ NEPOČÍTÁ S UBYTOVNAMI

Alternativa Zdola je členskou organizací Platformy pro sociální bydlení, která vznikla v roce 2013. Jejím předsedou a od počátku jedním z hlavních osobností je antropolog Štěpán Ripka. Platforma pro sociální bydlení je uskupením nevládních neziskových organizací, odborníků a zástupců veřejnosti věnujících se tématu sociálního bydlení a lidských práv. Nabízí především odbornost a zkušenosti ze zahraničí. Členové platformy se aktivně podíleli na přípravě Koncepce sociálního bydlení ČR 2015-2025, kterou nedávno v Senátu představilo Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV; spolu-gestorem je Ministerstvo pro místní rozvoj, MMR) a kterou v dubnu oficiálně předloží vládě.

Koncepce si zaslouží pozornost pro svou na české poměry značnou revolučnost. Vychází z předpokladu, že veřejným zájmem je co nejrychlejší ukončování bezdomovectví a prevence ztráty bydlení. Koncepce je jedním z podkladů připravovaného zákona o sociálním bydlení, jehož věcný záměr má být letos MPSV předložen. Cílovými skupinami koncepce jsou lidé v bytové nouzi a lidé vynakládající na bydlení nepřiměřené náklady, při definování bytové nouze se koncepce opírá o evropskou kategorizaci bezdomovectví ETHOS. Odhaduje se, že se jedná přibližně o půl miliónu osob. Tito lidé mají mít nárok na tři typy bydlení – krizové bydlení, sociální byt a dostupný byt. Dále se počítá se sloučením dávek na bydlení a vyšší zodpovědností obcí za sociální bydlení, obce mají mít v bytovém fondu sociální a dostupné byty. Počítá se s novou výstavbou bytů pro sociální bydlení a vyčleněním zvláštních finančních prostředků pro tento účel.

Koncepce vůbec nezahrnuje do sociálního bydlení nechvalně proslulé ubytovny (bydlení na nich je považováno dle ETHOS za bytovou nouzi), s nimiž počítal minulý návrh. Ten vznikl za předchozích vlád pod vedením MMR (ve spolupráci s MPSV, 2012-2013). Způsob přípravy návrhu a kontroverzní záměry s ním spojené vzbudily oprávněně značnou pozornost a stály i u vzniku samotné platformy.

Je dobře, že se stát zajímá o sociální bydlení a snad učiní přítrž podpoře ubytoven, ovšem s adekvátní náhradou! Sledujme s nadějí v nejbližších měsících diskuse o sociálním bydlení a přejme si, aby byl zákon předložen podle plánu letos v září, kvalitně zpracován a co nejdříve přijat. Děkuji lidem z platformy, kteří udělali obrovský kus práce. ◀

Kateřina Vojtíšková

ODKAZY:

- ▶ Web Platformy pro sociální bydlení: <http://socialnibydeni.org/>
- ▶ Rozhovor s předsedou Platformy, Štěpánem Ripkou: <http://socialnibydeni.org/cs/novinky/koncepce-socialniho-bydleni-lide-v-bytove-nouzi-by-meli-dostat-sanci-na-dustojny-zivot-26-03-2015>
- ▶ Informace k představené koncepci MPSV: <http://www.mpsv.cz/cs/20153>

DRUŽSTVA JSOU V KRIZI ODOLNÁ, DRUŽSTEVNÍCI NA SCHŮZI TAKÉ

Ve čtvrtek 19. března 2015 uspořádala Alternativa zdola (AZ) v pražské „férové“ (a sociální) restauraci Mlsná kavka tiskovou konferenci. Tématem byl mezinárodní projekt „K inkluzivním místním ekonomikám prostřednictvím družstevního rozvoje“, podpořený Visegrádským fondem.

Hlavními řečníky byli Ilona Švihlíková, Miroslav Kerouš a Jiří Guth, organizačně velmi pomohl Karel Růžička a do diskuse se aktivně zapojil František Stočes. Bohatou fotodokumentaci pořídil James Fassinger. Konference se zúčastnil asi tucet novinářů a družstevních činovníků a aktivistů. Výstupy z ní jsme zatím zaznamenali v Parlamentních listech, Deníku Referendum, Pražském patriotu, Levé perspektivě a Haló novinách. Videozáznam je dostupný na adrese <https://www.youtube.com/watch?v=OqIxfu3V1O4>.

Krátce o samotném projektu: vede ho slovenské sdružení Utopia a vedle AZ se do něj zapojili se i maďarští a polští partneři. Hlavními cíli bylo zmapovat postavení družstev v jednotlivých zemích a inspirovat se příklady dobré praxe jak v oblasti legislativní, tak v prezentaci ve sdělovacích prostředcích. Součástí je také vytvoření „družstevního inkubátoru“ ve všech čtyřech státech, který má sloužit jako informační a poradenské centrum pro zájemce o družstevnictví. Historická, právní a mediální analýza postavení družstev v České republice byla doplněna dotazníkovým výzkumem „v terénu“ u šesti družstev z různých oblastí a různých typů: výrobní, zemědělská, spotřební, bytové a družstvo zaměstnávající postižené občany. Dotazníky měly široké zaměření – od charakteru družstva, po postoje vedení, řadových družstevníků,

představitelů samosprávy, ale i zákazníků a obyvatel daného místa. Výzkum zahrnul výrobní družstvo DUP Pelhřimov, 1. SDZP (Ústí nad Labem), odbytové družstvo Brassica (Litoměřice), zemědělské družstvo Zašovice (okr. Třebíč), bytové družstvo Borovany (okr. České Budějovice) a spotřební družstvo Konzum z Ústí nad Orlicí.

Navzdory pestrosti kategorií, velikosti, zaměření i lokalit je z výzkumu možno vyvodit řadu inspirujících momentů. K obecným zjištěním patří dobrá informovanost členů družstev o jejich právech; kladně hodnotí možnost seberealizace a možnost spolurozhodovat. Zaměstnanci (kteří nejsou vždy členy družstva) oceňují vlídné a slušné zacházení, jistotu práce, ale také učení se novým věcem a možnost ovlivňovat okolí. Družstevní principy se dodržovaly ve všech vybraných družstvech.

Součástí projektu byla mezinárodní konference v Bratislavě, kde partnerské organizace jednak předváděly výsledky svých výzkumů, jednak si vyměňovali zkušenosti. Do toho se zapojili i další hosté z Latinské Ameriky, kde je družstevní forma rozšířená snad ve všech sektorech včetně IT, ze Středomoří, z Balkánu a ze Spojených států.

Alternativa Zdola tam prezentovala mimo jiné rozbor obrazu družstevnictví v hromadných sdělovacích prostředcích od roku 2012 do roku 2014. Téma družstevnictví se objevilo v celkem 405 mediálních výstupech. Dominovaly Haló noviny a Parlamentní listy. Příjemným zjištěním bylo, že v textech převládaly kladné či neutrální postoje. Významným faktorem, který výzkum ovlivnil, byly volby (prezidentské a do sněmovny), které ukázaly korelaci tématu družstevnictví se jmény Táni Fischerové a Ilony Švihlíkové.

Na podporu osvěty o družstevnictví ve školství (základy společenských věd) i v běžném životě byla v rámci projektu vydána brožura o principech, historii i současném stavu družstevnictví v českých zemích i ve světě. Stručně popisuje také jedenáct různých družstev, tedy nejen ta, na které byl zaměřen výzkum. Pro zájemce je brožura k dispozici zdarma jednak na webových stránkách (<https://www.scribd.com/doc/259334568/Bro%C5%BEura-Dru%C5%BEstevnictvi>), jednak v sídle Alternativy zdola (viz. kontakty v tiráži zpravodaje).◀

JOSEF VAVROUŠEK – 20 LET OD ÚMRTÍ

Dne 18. března uplynulo 20 let od chvíle, kdy tragicky zahynul při pádu laviny Josef Vavroušek se svou dcerou Petrou. Josef Vavroušek byl přední český ekolog, federální ministr životního prostředí, který 19. března 1995 ve věku 50 let zahynul v Tatrách. Byl jedním z hlavních protagonistů konceptu trvale udržitelného rozvoje u nás, ale i v zahraničí. Jako vůbec první například uspořádal setkání evropských ministrů svého rezortu a jeho odkaz tak dodnes zůstává inspirací k většímu respektu vůči životnímu prostředí.

Smyslem prestižní Ceny Josefa Vavrouška (19. ročník) je ocenit konkrétní činy pro zdravé životní prostředí a udržitelný rozvoj. Cenu uděluje každoročně 5. května (Světový den životního prostředí) Nadace Partnerství. Nominace na cenu je možné podávat do 30. dubna. Důležitý je přínos nominované osobnosti ke zlepšení životního prostředí.

Mezi laureáty v osmnáctileté historii ceny patří: Vladimír Buřt z Horního Jiřetína za důslednou obhajobu udržitelného rozvoje obcí a regionů proti privátním zájmům těžebních firem na těžbě uhlí spojené s likvidací obcí a krajiny, Ivan Dejmal, který s J. Vavrouškem založil Společnost pro trvale udržitelný život (STUŽ) a byl jedním z polistopadových ministrů životního prostředí, Ivan Rynda – zakladatel studijního oboru Sociální ekologie a katedry sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, filosof Erazim Kohák – za svou celoživotní dobrovolnou skromnost, rozsáhlou odbornou i publicistickou činnost i občanskou angažovanost, nebo Hana Librová – za dlouhodobé zkoumání hodnotových předpokladů, které vedou k harmonickému soužití člověka s přírodou a k plnohodnotné lidské existenci. ◀

ZDROJE

► www.nadacepartnerstvi.cz, <http://cenajosefavavrouska.cz/#nominace>, <http://www.stuz.cz/>

DOPORUČUJEME

AZ doporučuje ke čtení: Josef Vavroušek - Závod s časem: Hledání lidských hodnot slučitelných s trvale udržitelným způsobem života

► Odkaz: <http://ekolist.cz/cz/kultura/clanky/zavod-s-casem-hledani-lidskych-hodnot-sluचितelných-s-trvale-udrzitelnym-zpusobem-zivota>

► Text vyšel poprvé v Literárních novinách, roč. IV., č. 49, 9. 12. 1993, s. 1-3

► Dále byl uveřejněn ve sborníku: Závod s časem. Texty z morální ekologie. Ministerstvo životního prostředí, Praha 1996, s. 209-216.

KDYŽ JE KONZULTACE JAKO SEBEVRAŽDA

Konzultovat s lidmi až konečný územní plán je sebevražda,“ byla jednou z podnětných myšlenek, které zazněly na kulatém stole o participaci a následné panelové diskusi 9. března v Brně v prostorech Nadace Partnerství. Akce je součástí většího projektu PAKT, který si klade za cíl prosadit systémový přístup k participaci tak, aby veřejná správa vytvářela podmínky pro zapojení do rozhodování. Projekt organizují Agora, Centrum pro komunitní práci střední Čechy, Partnerství, o.p.s. a Zelený kruh.

V první části programu se účastnili zástupci pořadajících organizací, zástupců veřejné správy a neziskovek – dohromady přes 10 lidí. Napřed se probírala analýza participace v ČR, která shrnuje všechny metody participace, které se u nás používají. Zástupci veřejné správy si stěžovali na to, jak jsou z řad občanského sektoru haněny práce odborníků. Zástupci neziskových organizací protiargumentovali, že problém nejsou odborníci, ale to, že dostávají zadání od politiků a úředníku a na názor občanů se zeptají až po několika letech, pokud vůbec. Kdyby byli občané přizváni již od začátku nemusely by různé projekty končit sérií žalob. Pokračovali jsme s návrhem na metodiku, která by popisovala, jak používat participativní metody.

V druhé části následovala panelová diskuse na tématem: Občan a radnice – je hlas lidí v ČR slyšet?, Dorazilo na ní 25 lidí i z řad aktivní veřejnosti. Hned první otázka zněla, jestli je dostatečně zapojená do rozhodování veřejnost v ČR. „V ČR tam to neznám, ale vím jak je to v Kuřimi,“ pobavil přítomné místostarosta desetitisícového města David Holman.

V Kuřimi probíhají konzultace k jednotlivým záměrům radnice. Lidé se zapojují při ohraničených problémech, jako třeba výstavba sportovní haly, pak ale uvádá jejich zájem.

Antonín Tesařík, radní Jihomoravského kraje, představil plán pro zajímavou možnost připomínkovat nově vytvářené zásady územního rozvoje. (Soud minulý zrušil.) Vznikne se webová aplikace, kde každý bude moci na mapě najít oblast, ve které žije a uvidí plánované stavby v okolí. (dostupné na adrese www.zurka.cz) K těm bude moci rovnou odeslat připomínky a má dostat na každou připomínku odpověď. K tomu všemu má být vytvořený vi-

deo tutoriál, aby bylo jasné, co všechno zásady řeší. Radní Tesařík zmínil další zajímavou věc, že na Jihomoravském krajském úřadě musí učit politici participaci úředníky, protože ti nic takového neznali.

Přesto, že byli oba dva politici participaci nakloněni, byli pro to s občany návrhy jen konzultovat, nenechat je rozhodovat. Oháněli se tím, že mají za rozhodnutí zodpovědnost.

Náměstek primátora města Brna a občanský aktivista Mětěj Hollan byl dalším účastníkem diskuse. Prohlásil, že chce, aby se z Brna stalo během čtyř let vzorové město občanské participace.

Z publika vystoupil starosta Ostopovic, vesničky u Brna, Jan Symonsi postěžoval, že lidé se vyjadřují na zastávce nebo v obchodě, ale když je svolá na nějaké projednání, přijde 8-10 lidí.

Martina Mikulencová, představitelka o.s. Sochorova, popsala svoje peripetie při projednávání aktualizace územního plánu města Brna. Přesto, že byla představitelkou občanského sdružení, zástupkyní veřejnosti a majitelkou nemovitosti v jedné osobě, nebyl její hlas vůbec slyšet. Nakonec vyjádřila pochybnosti, jestli má cenu se vůbec angažovat, když je hlas veřejnosti zcela ignorován.

Projekt PAKT bude pokračovat ještě rok a výstupem budou pravidla a metodika participace. ◀

Tomáš Vokoun

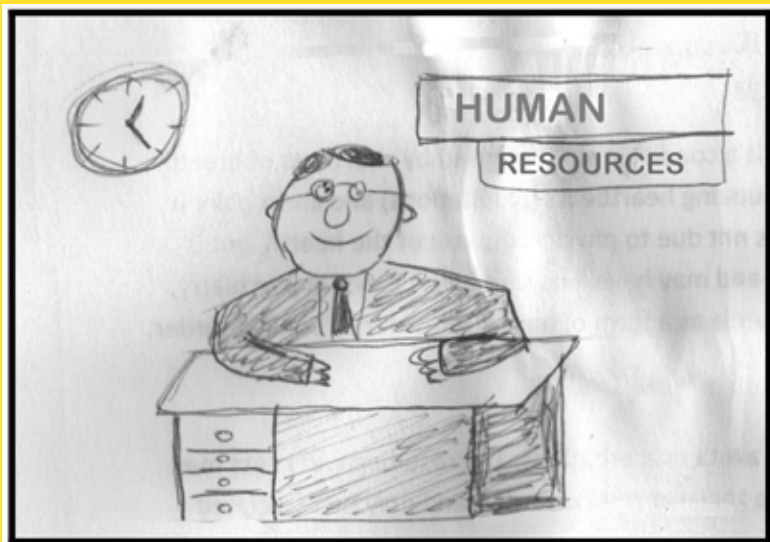
VÁLKA V EVROPĚ - NE NAŠÍM JMÉNEM!

Politologové Oskar Krejčí a Radim Valenčík a bývalý přední vojenský lékař a účastník zahraničních vojenských misí Marek Obrtel, který vrátil vojenská vyznamenání NATO, byli hlavními osobnostmi seminář o současné napjaté situaci v Evropě „Válka v Evropě? - Ne naším jménem!“, který upořádalo Spojenectví práce a solidarity 19. března v Praze.

Vystoupení přednášejících a následující diskuse podrobně a v širokém a hlubokém kontextu popsaly vývoj předcházející dnešní situaci v Evropě a zvláště na Ukrajině, podíl jednotlivých hlavních účastníků EU, Francie, NATO, Ruska, SRN, ukrajinské vlády a federalistů, USA, jakož i postoj českých představitelů. Pozornost byla věnována jak samotné politice, vojenským bojům, občanským střetům, tak i mediální sféře, kde se též odehrává lýtý boj pravd, polopravd, lží, manipulací, mlčení, zveličování, překrucování atd. Z příspěvků vyplynula vedoucí role neokonzervativců USA v zostřování mezinárodní situace s cílem oslabovat ať již protivníky (RF, ČLR), nebo partnery (EU, Německo) a uchovat tak supervelmocenské (politické, vojenské a hospodářské) postavení USA a roli dolaru. Stejně tak ale z odeznělých slov vyplynula charakteristika podřízeného, až vazalského postoje české politické reprezentace, což přítomných jeden a čtvrt stovky posluchačů přijímalo značně nelibě. ◀ (kru)

Chcete práci. Děláte výběrové řízení, ale řeknou vám: „Nemáte vysokou školu. Nebereme vás.“
Uděláte si vysokou školu. Řeknou vám: „Nemáte praxi. Nebereme vás.“
Uděláte si praxi. Řeknou vám: „Nemáte ještě řidičský průkaz. Nebereme vás.“
Uděláte si řidičský průkaz. Řeknou vám: „Nemáte ještě tato a tato školení.“
Uděláte si ještě spoustu školení. Nakonec vám řeknou: „Jste bohužel překvalifikovaný. Jste pro nás moc dobrý, jděte jinam. Nebereme vás.“

OHLSY NA ÚNOROVÉ ČÍSLO

Dobrý den,

vidím, že AZ následuje příkladu Zvonečníku - už se také připojila ke Koalici proti palmovému oleji. Trošku ale pominula naše vítězství k novele k zemědělskému půdnímu fondu. Vladimír Mana do toho vpravil působnost inspekce umožňující postihovat majitele nebránící erozi půdy. Jasně jsme se postavili za sněmovní verzi a ta také v koalici a ve sněmovně získala největší podporu. Argumenty senátorů (mimo chodem pro senátní protipůdní návrh hlasoval i Zemanovec/agronom Jan Veleba) jen přispěly do debaty, nevidím to jako podstatné - nakonec to dobře dopadlo. Dále jsme vyzvedli nevyužívané brownfieldy v rukách soukromých osob - jejich zdanění by majitele mohlo lépe motivovat k jejich uvolnění a možnost zavedení takového nástroje do legislativy stojí za úvahu. Na tom ještě musíme zapracovat, stejně jako na vracení produktů ze zpracování bioodpadu na půdu. Byl bych velice rád, kdybychom pro to našli větší podporu a odezvu také u Vás.

Zdraví,

Jiří Jakl
předseda Zvonečníku

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(březen 2015)

Odpovědný
redaktor
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Do tohoto čísla
přispěli:

Karel Růžička, Kateřina Vojtíšková,
Tomáš Vokoun, Marie Neudorflová,
Václav Exner, Libuše Staňková, Jiří
Guth, Ilona Švihlíková

Zdroj fotografií
www.freeimages.com

Svoje připomínky, názory,
komentáře, prosím pošlete na
tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

KONTAKTY